

MNP Munkacsoport - elkészült anyagok elfogadása

Kedves Zsolt,

az elküldött dokumentumok alapos elolvasására igazán már nem volt elegendő idő, de a benne foglaltakat összességében ismerem (hiszen éppen elégszer forgattuk, beszéltünk róla). A tartalmukat tehát elfogadom.

Tennék azonban két megjegyzést

- a foglalkoztatási stratégiában szereplő következő fejezethez:

3.4.1 Az alacsonyan képzettek és fiatalok foglalkoztatási problémáinak magyarázatai

Ebből a fejezetből alapvetően kimaradt annak a szocializációs deficitnek az érzékeltetése, amely a mindenkori ifjúsági korosztályok munkaerőpiaci felkészítését elhanyagolva a feladatot meghagyja a fiatalokat körülvevő, elégtelen és nem ritkán negatív munkaerőpiaci tapasztalatokkal rendelkező családnak, társas környezetnek. Ez a helyzet pedig a munkaerőpiacra belépő ifjúsági korosztályokat - elsősorban a magasabb szocializációs kockázatok között felnőtté váló fiatalok esetében - kevésbé sikeres munkavállalói minták elsajátítására kárhoztatják. (Nem beszélve így a mobilitási lehetőségek visszaszorulásáról.)

Ha pedig a munkaerőpiac barátságtalan= fogadókészségét is mellé tesszük az egyszerűbb munkakörök esetében, akkor még inkább érthető a fiatalok világában a gyakran jelentkező foglalkoztatási problémák.

- A Diákmunka mentorálás az oktatási cselekvési tervben nem biztos, hogy a legjobb helyen van. Másként legalább annyira elképzelhető a foglalkoztatási cselekvési tervben is.

A Diákmunka mentorálás közvetlen célja - sajátos célközönsége okán - ugyanis nem az, hogy a jelentkező, résztvevő fiatalok visszakerüljenek az iskolába (ez egyszerűen nem reális elvárás), ha nem hogy élethelyzetüknek megfelelő, reális munkalehetőséghez jutva (jól találkozáva a munkaerőpiac) képesek lehessenek munkát végezni. Esetükben ugyanakkor a magasabb végzettség megszerzése, vagy szakma elsajátítása csakis a folyamatos munkavégzés mellett válhat reális céllá.

A Diákmunka mentorálás célközönsége tulajdonképpen olyan iskolát elhagyó, onnan kimaradó, elégtelen intézményes kapcsolatokkal rendelkező, magas szocializációs kockázatok között élő fiatalok, akik iskolához való viszonya leginkább kudarcos. A magasabb végzettség, a szakma megszerzése számukra legfeljebb a munkavégzésük során jelentkező egzisztenciális nyomás hatására hozható vissza.

Én is köszönöm az együttműködést, és a programoknak jó fogadtatást, és főképpen megvalósulást remélek.

üdvözlettel

Szabó András